

ת"פ (ירושלים) 50632-08-23 - מדינת ישראל נ' באסל עספור (אחר/נוסף)

ת"פ (ירושלים) 50632-08-23 - מדינת ישראל ע"י נ' באסל עספור ע"ש ירושלים
ת"פ (ירושלים) 50632-08-23
מדינת ישראל ע"י
ב"כ עו"ד רונית ישי (תביעות ירושלים)
נגד

באסל עספור (אחר/נוסף) ע"י

ב"כ עו"ד אשרף חסן

בית משפט השלום בירושלים

[16.09.2024]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של הנאשם.

רקע

2. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של פגיעה כשעברין מזוין, לפי סעיף

335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, עבירה מיום 16.8.2023.

3. הנאשם נעצר ביום האירוע לצרכי חקירה ונותר עצור גם לאחר שהוגשו נגדו כתב אישום ובקשה לעצרו עד לתום ההליכים נגדו, והוא שוחרר ביום 24.8.2023 למעצר בית מלא. ביום 14.11.2023 הוחלט על הקלה מסוימת בתנאי השחרור כך שהותרו לנאשם חלונות אוורור יום בשבוע בפיקוח.

4. ביום 19.2.2024, לאחר תהליך גישור, הודה לפניי הנאשם בכתב אישום מתוקן. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה

עצמה המאשימה ל-9 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות. באותו מעמד הקלתי בתנאים כך שהנאשם ישהה

במעצר בית לילי בלבד וזאת בהסכמת המאשימה. יצוין כי בחודש יולי 2024 הודיע הממונה על עבודות שירות, כי

הנאשם אינו כשיר לחלוטין לבצע עבודות שירות מחמת מצבו הבריאותי.

5. ביום 1.9.2024 הוגשה הבקשה שלפניי לביטול תנאי מעצר הבית הלילי נוכח חלוף הזמן, היעדר הפרות והעובדה שמועד הטיעונים לעונש נדחה ע"י שירות המבחן לחודש דצמבר 2024. עוד נטען כי במהלך החגים המוסלמים, הנאשם לא יכול היה לבלות מחוץ לביתו בשל התנאים המגבילים. עוד תלה הסניגור את הבקשה במצבו הבריאותי של הנאשם (הנכה בגפיו, עובדה ידועה, שעל אף קיומה, ביצע הנאשם את העבירה בה הורשע).
6. המאשימה מתנגדת לבקשה וסבורה כי מדובר בתנאים מינימליים שהושתו בהסכמתה, וזאת נוכח חומרת עבירת האלימות שביצע הנאשם.
7. הצדדים הסכימו למתן החלטה על סמך הכתובים.
דיון והכרעה
8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סברתי שדין הבקשה להידחות.
- א. האירוע בו הודה הנאשם והעבירה בה הורשע הם חמורים ואף מסכני חיים. נכון הוא, שאין לנאשם עבר פלילי והוא מתמודד עם נכות פיזית לא פשוטה. ואולם אותה נכות לא מנעה ממנו מלבצע את העבירה שבה הודה, ולכן אין להתחשב בנכות כנסיבה לזכותו בהקשר לבקשה שלפניי.
- ב. בידוע, מעצר ותנאים מגבילים אינם מהווים "מקדמה על חשבון העונש" [בש"פ 3803/23 קובי נ' מ"י (מיום 26.6.2023) בפסקה 15] והם נועדו לשמש לתכלית ראויה, והיא אינן עילת מעצר. במקרנו, מדובר במסוכנות, ונוכח טיבו של האירוע, לא ניתן לומר כי הנאשם אינו מסוכן, גם אם ניתן לזקוף לזכותו היעדר עבר פלילי ואי הפרה של התנאים עד כה.
- ג. אלא, שהאירוע נשוא כתב האישום אירע בשעות הערב במקום הומה ציבורי והומה אדם מבלי שהדבר הרתיע את הנאשם. מכאן רלבנטיות שעות מעצר הבית הלילי (הגם שהן מתחילות מעט מאוחר משעת קרות האירוע). אני סבור, כי תנאי מעצר הבית הלילי הם מינימליים בנסיבות העניין ומשרתים תכלית של הגנה על הציבור מפני הנאשם. לא סברתי שעצם חלוף הזמן (שאינו רב במכלול הנסיבות), יכול לאיין את רמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם.
- ד. מעבר לכך, שיקול נוסף שעל בית המשפט לשקול, הוא התוצאה העונשית הפוטנציאלית כתוצאה מחומרת המעשים [בש"פ 6769/21 מ"י נ' גנור (מיום 19.10.2021) בפסקה 20]. בעניינינו, המאשימה הגבילה עצמה למאסר בעבודות שירות לתקופה שלא תעלה על 9 חודשים, ולאחר שהנאשם נמצא בלתי כשיר לעבודות שירות, הרי שאם תתקבל עמדת המאשימה, ירצה הנאשם תקופה זו בפועל. כמובן שפתוחה הדרך בפני ההגנה לשכנע את בית המשפט אחרת באמצעות שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והמלצה מתאימה מטעמו, וטרם גיבשתי דעה עונשית. עם זאת, טרם הונח לפניי תסקיר, ולכן הערכת הסיכון מבוצעת על סמך הנתונים שלפניי.
9. לפיכך, הבקשה נדחית, והתנאים יוותרו על כנם.
נא לשלוח לצדדים.
זכות ערר כחוק.
ניתנה היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.